

Societat

David Carracedo, enginyer: "En 10 o 20 anys, les cases posaran la rentadora quan hi hagi energia solar disponible"

- L'especialista explica quan val la pena instal·lar plaques solars, quins errors poden fer que la inversió no sigui rendible i quines millores prioritzaria en un habi...

david carracedo enginyer 10 20 anys cases posaran rentadora hi hagi energia solar disponible lv

<https://www.rac1.cat/societat/20261021/380122/david-carracedo-enginyer-10-20-anys-cases-posaran-rentadora...>

Anna Rodríguez Hurtado

Miércoles, 21 octubre 2026

Cada vegada són més les llars espanyoles que recorren a l' **autoconsum** . Durant el 2025, més de 36.000 habitatges van incorporar **plaques fotovoltaïques** , segons les últimes dades de la Unió Espanyola Fotovoltaica (UNEF). Entre els motius, es troba la possibilitat de **reduir la factura elèctrica** i poder dependre menys de la xarxa. Amb tot, instal·lar plaques solars no sempre garanteix l'estalvi que esperen les famílies.

David Carracedo, enginyer de Camins , Canals i Ports especialitzat en hidràulica i energia, explica a *La Vanguardia* que no existeix una solució vàlida per a tots els habitatges. Abans d'invertir, recomana analitzar quant consumeix una família, a quines hores utilitzen l'electricitat i les característiques de la seva llar.

A la pregunta de si compensa instal·lar avui dia plaques solars en un habitatge particular, l'especialista respon que "depèn". Especifica que, en un habitatge habitual, **si es consumeix electricitat durant les hores de sol** , es pot aconseguir un estalvi important. Però que, en canvi, en una segona residència on només vas alguns caps de setmana o durant les vacances, es pot trigar molt més a recuperar la inversió.

També influeix **on es troba la casa** . Una coberta mal orientada, la proximitat d'arbres que projecten ombres o els edificis propers poden reduir considerablement la producció elèctrica. A més, mentre

que en un habitatge unifamiliar la instal·lació sol ser més senzilla, en una comunitat de propietaris pot ser necessari assolir acords entre veïns.

Però l'error més habitual, adverteix, és instal·lar plaques sense estudiar prèviament **a quines hores es consumeix l'electricitat**. "La millor instal·lació no és la més gran ni la que ocupa tota la teulada, sinó la que està correctament ideada per al consum real i els horaris de la família". La clau per estalviar, diu, "és que el que produïm el consumim".

Carracedo, si pogués realitzar una millora al seu habitatge pensant en els propers 20 anys, no començaria necessàriament per instal·lar plaques fotovoltaïques. "Si hagués d'escollir una única inversió general per a una casa, seria l' **aïllament i la millora de l'envoltant tèrmic**", confessa. Perquè "l'energia més barata i sostenible és la que no necessitem consumir".

Una casa ben aïllada necessita **menys calefacció a l'hivern i menys aire condicionat a l'estiu**. També millora el confort i manté els seus beneficis durant dècades, independentment de com evolucionin els preus de l'electricitat.

Després de l'aïllament, l'enginyer estudiaria la instal·lació d'una **climatització eficient**, com una bomba de calor, i unes plaques solars adaptades a les necessitats reals de cada habitatge. I, pel que fa a l'aigua, aconsella començar per mesures molt més econòmiques: **reparar fugues, instal·lar aixetes eficients** i utilitzar cisternes de doble descàrrega. No considera que els sistemes complexos de reutilització siguin, en general, la millor opció a nivell familiar.

Per a l'enginyer, la tecnologia també canviarà la nostra relació amb el **consum domèstic**. Carracedo creu que dins de deu o 20 anys serà habitual conèixer gairebé en temps real quanta electricitat i aigua gastem, rebre avisos al mòbil quan aparegui una fuga o detectar automàticament si una cisterna perd aigua. També preveu habitatges capaços d' **adaptar els seus electrodomèstics a l'energia disponible**. "Les cases engegaran el termos, la rentadora, el rentaplats o la recàrrega del vehicle elèctric quan existeixi energia solar disponible", explica.

Una cosa semblant pot passar en les **comunitats de veïns**, on l'autoconsum compartit permetrà aprofitar una mateixa coberta per proveir a diverses llars. Amb tot, Carracedo adverteix que aconseguir una **autosuficiència completa** exigeix instal·lar prou plafons i bateries per cobrir també les nits, l'hivern i els dies de poca producció energètica.

Imaginant el futur, indica que la diferència la marcaran els **edificis més ben aïllats, amb ventilació eficient i dissenys adaptats al clima**, ja que aquests habitatges són capaços de mantenir una temperatura confortable amb molta menys energia. "El que avui pot semblar-nos un habitatge tecnològic o sostenible probablement serà vist, d'aquí a 20 anys, com un habitatge completament normal", acaba.

Aquest article s'ha publicat originalment a **La Vanguardia**.